

Postma

Voor stemmen de leden: Linthorst, Luimstra-Albeda, Lycklama Nijeholt, Michiels van Kessenich-Hoogendam, Pit, Pitstra, Le Poole, Postma, Rongen, Schoondergang-Horikx, Schuyer, Steenkamp, Tuinstra, Ter Veld, Vriskoop, De Wit, Wiltgens, Van de Zandschulp, Zijlstra, Zwerver, Baarda, J.Th.J. van den Berg, De Boer, Boorsma, Braks, Cohen, Van Dijk, Eversdijk, Gelderblom-Lankhout, Van Gennip, Glastra van Loon, Glasz, Grewel, Grol-Overling, Hendriks, Hessing, Hirsch Ballin, Hofstede, Jaarsma, Jurgens, J. van Leeuwen, L.M. van Leeuwen en de voorzitter.

Tegen stemmen de leden: Lodewijks, Loudon, Luijten, Rensema, Roscam Abbing-Bos, Schuurman, Talsma, Varekamp, Veling, Verbeek, Wiegel, Batenburg, De Beer, G. van den Berg, Bierman, Van den Broek-Laman Trip, Dees, Van Eekelen, Ginjaar, Van Graafeiland, Heijmans, Heijne Makkreel, Van Heukelum, Hilarides, Holdijk, Ketting en Korthals Altes.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat 43 leden zich voor het wetsvoorstel hebben uitgesproken en 27 daartegen, zodat het niet is aangenomen, omdat ingevolge artikel 137, lid 4, van de Grondwet het voorstel met ten minste twee derden van het aantal uitgebrachte stemmen moet worden aanvaard.

De vergadering wordt enige minuten geschorst.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Intrekking van de Wet van 12 maart 1953 ten aanzien van de Stichting Nationaal Luchtvaart-geneeskundig Centrum in verband met de beëindiging van de jaarlijkse bijdrage van het Rijk (23866);**

- **Wijziging van de Wet milieubeheer (milieuplanbureau) (24031).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is het **debat inzake Europa** (24400-V).

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Eversdijk** (CDA): Voorzitter! Het informatieblad "Europa van morgen" meldt in nr. 2 van 31 januari 1996 op de voorpagina de kop: "Vrees voor IGC chaos". Het artikel begint met het volgende: "Nederland is bevreesd voor een chaos bij de regeringsconferentie (IGC). De IGC dient ter voorbereiding op de uitbreiding met Midden- en Oosteuropese landen. Op Nederland rust waarschijnlijk de zware taak deze regeringsconferentie, die eind maart (29/3) in het Italiaanse Turijn begint, af te ronden." Hiermee zitten wij meteen bij de kern van de problematiek, namelijk het gevaar dat regeringen met verschillende agenda's en doelen tijdens de IGC rond de tafel gaan zitten. Daarbij komen de volgende vragen aan de orde.

- Wat is de doelstelling: uitbreiding of verbetering van de bestaande situatie of beide en dan in gelijke mate?

- Hoe gaat de EU beter functioneren, bijvoorbeeld op het gebied van buitenlands beleid, justitie, drugs-beleid en harmonisatie van onder meer de belastingwetgeving en milieumaatregelen?

- Hoe wordt het democratisch gehalte verbeterd? Wat is met name de rol van het Europees Parlement? Wordt dit op den duur toch een echt parlement of blijft het een soort praatcollege?

Het zijn vooral deze drie hoofdthema's die gaan bepalen of de IGC een chaos wordt of een duidelijke stap in de richting van een stabiel sociaal, democratisch en uitgebreid Europa. Een Europa dus waar mensen zich thuis voelen! Uiteraard heb ik de brief van de regering van 9 februari 1996 ook gelezen, waarin op deze vragen al nader wordt ingegaan, maar de regering zal zeker, aangepast aan de actuele situatie en aan uitspraken in het buitenland, op een en ander nader willen ingaan.

Als de IGC erin slaagt, verder te bouwen dan aan een verbetering van de bestaande situatie en een uitgebreid Europa komt steeds klemmender de vraag naar voren: wat voor een Europa willen wij eigenlijk en willen allen in dezelfde richting gaan? Door de brief van de regering onder de titel "Tussen Madrid en Turijn" word je wat het laatste betreft niet al te optimistisch.

Als, zoals in de brief staat, binnen de groep aanmerkelijke verschillen van visie bestaan omtrent de gewenste hervormingen om de algemene doeleinden naderbij te brengen, hoe zal het dan gaan als een en ander concreet moet worden ingevuld? Overigens, heeft de reflectiegroep niet veel te veel hooi op de vork genomen? En was de samenstelling van de groep wel echt evenwichtig?

Terecht stelt de regering dat zonder publieke steun de Europese Unie er niet toe in staat zal zijn, de grote vraagstukken aan te pakken. Hoe denkt de regering in eigen land die publieke steun te verwerven, waardoor er een Unie komt die de burger meer aanspreekt dan nu, waarbij ik het bekende woord subsidiariteit noem; die beter functioneert en mede daardoor verdere uitbreiding aankan; die slagvaardiger optreedt en aan waarde wint naar buiten. Om publieke steun te verkrijgen is natuurlijk aanzienlijk meer nodig dan fleurige informatiefolders.

Laat ik er geen misverstand over laten bestaan: de Eerste-Kamerfractie van het CDA was, is en blijft Europa minded. Dit betekent dat wij willen streven naar een democratisch Europa, een sociaal en welvaartsvast Europa, een rechtvaardig en veilig Europa en een besluitvaardig Europa met gezag in de wereld. Op deze vier punten ga ik kort in.

Het eerste is een democratisch Europa. Nu Rusland als 38ste lid van de Raad van Europa is toegelaten, krijgt de vraag hoe democratisch Europa eigenlijk is, weer een extra accent. Vanaf de oprichting van de Raad van Europa stonden bij de Raad twee dingen altijd centraal: democratie en mensenrechten. Die twee hangen overigens naar mijn idee rotsvast samen. Met de beste wil van de wereld kan men echter de doema niet met de Tweede Kamer of het Lagerhuis vergelijken. Als men kijkt hoe er met de mensenrechten werd en wordt omgesprongen in Tsjetsjenië, kan men daar toch niet spreken van een goed afgewogen mensenrechtenbeleid. Ik verwijs ook naar recente berichten over de situatie in de Russische gevangenis-sen, hoewel er vanmorgen op de radio ook verhalen waren over de Spaanse en Britse gevangenis-sen. Wij moeten alles natuurlijk ook wel in enige relativiteit bezien.

Ik knoop hier de vraag aan vast hoe de Nederlandse regering vindt